

Draga braćo i sestre, ugodna vam nedjelja!

Danas nas u Evanđelju Isus poziva da razmislimo o tome kako uložiti blago svoga života (usp. Lk 12,32-48). Kaže: “Prodajte što god imate i dajte za milostinju” (r. 33).

Potiče nas, dakle, da ne zadržavamo za sebe darove koje nam je Bog dao, nego da ih velikodušno koristimo za dobro drugih, osobito onih kojima je najpotrebnija naša pomoć. Ne radi se samo o dijeljenju materijalnih dobara koje posjedujemo, već i o korištenju vlastitih sposobnosti, svoga vremena, svoje naklonosti, svoje prisutnosti, svoje empatije. Ukratko, svega onoga što svakoga od nas, u Božjem naumu, čini jedinstvenim, neprocjenjivim dobrom; živi kapital koji, da bi rastao, traži da ga se njeguje i u njega ulaže, inače se suši i gubi vrijednost. Ili pak bude izgubljen, prepušten onima koji ga, poput lopova, prisvoje kako bi ga pretvorili tek u predmet potrošnje.

Dar Božji koji jesmo nije dan da bi tako nestao. Potrebno mu je prostora, slobode, odnosa da bi se ostvario i izrazio; potrebna mu je ljubav, koja jedina preobražava i oplemenjuje svaki vid našega postojanja čineći nas sve sličnijima Bogu. Nije slučajno da Isus ove riječi izgovara dok je na putu prema Jeruzalemu, gdje će na križu darovati samoga sebe za naše spasenje.

Djela milosrđa najsigurnija su i najunosnija banka kojoj možemo povjeriti blago svoga života, jer ondje, kako nas uči Evanđelje, i “dva novčića” pretvaraju jednu siromašnu udovicu u najbogatiju osobu na svijetu (usp. Mk 12,41-44).

Sveti Augustin o tome kaže: “Netko bi bio zadovoljan kada bi za brončani novčić dobio srebrni, ili za srebrni dobio zlatni novčić; ali od onoga što se daje, prima se nešto posve drugo, ne zlato ili srebro, nego život vječni” (Propovijedi 390, 2). I objašnjava zašto: “Darovana će stvar biti promijenjena jer će biti promijenjen onaj koji daje” (isto).

Da bismo razumjeli što to znači, možemo pomisliti na majku koja grli svoju djecu: nije li ona najljepša i najbogatija osoba na svijetu? Ili na dvoje zaručnika kada su zajedno: ne osjećaju li se kao kralj i kraljica? Mogli bismo navesti i brojne druge primjere.

Zato, u obitelji, u župi, u školi i na radnome mjestu, gdje god se nalazili, nastojmo ne propustiti ni jednu priliku za ljubav. To je ona budnost na koju nas Isus poziva: navikavati se biti pažljivi, spremni, osjetljivi jedni prema drugima, kao što je On prema nama u svakom trenutku.

Sestre i braćo, povjerimo Mariji ovu želju i ovaj naš zavjet: neka nam Ona, Zvijezda jutarnja, pomogne da budemo, u svijetu obilježenom mnogim podjelama, “stražari” milosrđa i mira, kako nas je učio sveti Ivan Pavao II. (usp. Bdjenje molitve za XV. svjetski dan mladih, 19. kolovoza 2000.), i kako su nam to na tako lijep način pokazali mladi koji su došli u Rim za Jubilej.